

سرخابی‌ها در گرداب ادعا و بی‌توجهی

گزارش
دنیاچندری

نتیجه هدر رفتن فرصت یک ساله بسرای حل ایرادهای گرفته شده AFC محرومیت استقلال است و خطری که پرسپولیس بیخ گوش خود احساس می‌کند، نه از گذشته AFC به دل فوتبال ایران گذاشت. پرواضح بود که کنفدراسیون فوتبال آسیا تعارفی با هیچ تیم و کشوری ندارد. پیش‌تر تیم‌هایی از عراق و عربستان نیز مشمول محرومیت از لیگ قهرمانان شده بودند و کاملاً مشخص بود دریا زود دست آقایان در زمینه‌سندسازی جهت اخذ مجوز حرفه‌ای برای باشگاه‌های فوتبال ایران رومی‌شود؛ اتفاقی که اگر چه بسیار تلخ بود اما انتظار می‌رفت درس عبرت شود که... نشندا

■ ■ ■

یک سال فرصت خوبی بود برای حل مشکلات. AFC یک به یک مشکلات را بر شمرده بود؛ مشکلاتی که بر طرف کردن هر یک از آنها می‌تواند تیم‌های باشگاهی ایران را یک قدم به سمت حرفه‌ای شدن سوق دهد، اما کمافی‌السابق آقایان خیلی زود همه چیز را به دست فراموشی سپردند و کار را به دقیقه ۹۰ واگذار کردند تا دست آخر یک بار دیگر حسرت به دل هواداران بگذارد، شاید چون هنوز هم فوتبال ایران با تفکر نه‌ایتناً جریمه‌اش را می‌پردازیم اداره می‌شود، همان‌جوابی که یک روز امیر قلعه‌نویی در پاسخ به این سؤال که چرا لیست تیم را برای حضور در لیگ قهرمانان ارسال نکرداند، داده بود؛ پاسخی که حذف آبی‌پوشان از لیگ قهرمانان را به دنبال داشت!

■ ■ ■

بدهی استراماچونی برای امروز و دیروز نیست و باشگاه استقلال یک سال فرصت داشت طلب این مربی ایتالیایی را پرداخت کند؛ طلبی که اتفاقاً مدیران ناکارآمد باشگاه دو مرتبه نیز بابت پرداخت آن کاسه گدایی مقابل دولت گرفته و هر بار هم رقم قابل توجهی دریافت کرده بودند، اما باز هم از پرداخت آن در زمان مقرر سر باز زدند تا به دلیل عدم‌بارگذاری مدارک در زمان اعلام‌شده، به سادگی هر چه تمام‌تر حضور در این دوره از رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیا را هم از دست بدهند؛ اتفاقی که بعید نیست به زودی برای سرخپوشان پایتخت هم رخ دهد، چراکه بخلاف نمایشی که درویش، مدیرعامل پرسپولیس به راه انداخته است، صدور مجوز حرفه‌ای تنها در تگرو سوپا به طلبکاران یا گرفتن رضایت آنها جهت پرداخت قسطی نیست که آقایان چنان به خود غره شدند که تصور می‌کنند به زودی مجوز حرفه‌ای را در سینی مقابل دیدگاه آنها خواهند گرفت!

■ ■ ■

همه آنچه در طول یک سال اخیر در خصوص حل مشکلات سرخابی‌های پایتخت دیده شد، جز شو و نمایش نبود چراکه مدیران فوتبال ایران جای کار

کردن ترجیح می‌دهند سخنرانی کنند. دلیلی هم ندارد غیر این باشد وقتی همواره دقیقه ۹۰ از وزارت گرفته تا فدراسیون و حتی دولت بسیج می‌شوند برای حل‌وفصل ناکارآمدی که هیچ گونه توانایی در مدیریت و حل مشکلات ندارند اما برعکس در سنگین کردن پرونده بدهی باشگاه‌ها و ایجاد معضلات حل‌نشدنی توانمندی‌های غیرقابل توصیفی دارند.

سال‌ها فوتبال باشگاهی ایران با همین منوال پیش رفته است. سپردن کار به دقیقه ۹۰ و دست آخر ملی خواندن پروژه‌ای که دست‌آورد مشت‌ی مدیر بی‌کفایت و نالایق است و پا پیش گذاشتن از گان‌های مختلف برای سندسازی و ماست مالی کردن فجاجیبه که آقایان به بار آورده‌اند. هرچند سال گذشته دست آقایان در پرونده‌سازی برای صدور مجوز حرفه‌ای چنان برای کنفدراسیون فوتبال آسیا رو شد که علاوه بر محرومیت سرخابی‌های پایتخت، کمیته صدور مجوز حرفه‌ای فوتبال ایران نیز تعلیق شد، اما حتی این محرومیت به باعث نشد مدیران ناکارآمد فوتبال ایران تکانی به خود دهند و کاری از این دوش باشگاه‌ها برآیند و طبق عادت، بعد از یک سال دست روی دست گذاشتن و سپردن کار به دقیقه ۹۰، در واپسین لحظات بار دیگر به تکاپو افتادند که البته این بار راه به جایی نبردند و برخلاف تمام ادعاهایی که این روزها از سوی وزارت ورزش و همچنین مدیرعامل استقلال به عنوان مقصر اصلی محرومیت دوباره آبی‌پوشان پایتخت شناخته می‌شود، عدم‌بارگذاری مدارک لازم در موعد مقرر،

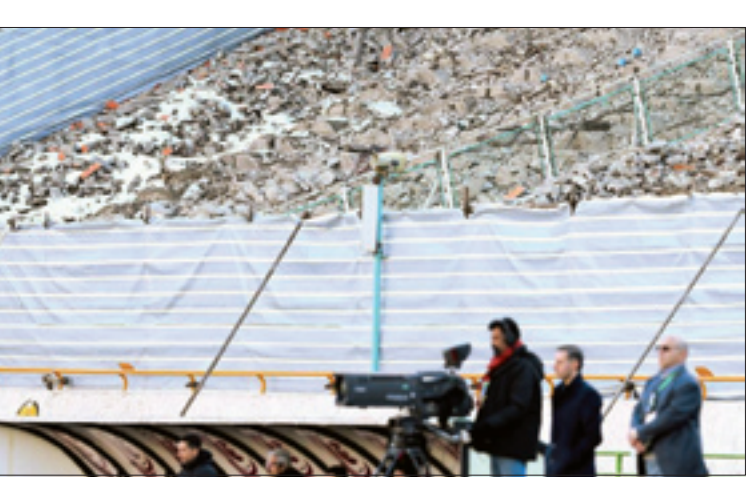
روزنامه جوان

ورزش‌رشر

پرونده حضور استقلال در لیگ قهرمانان این فصل را یک بار دیگر بست!

■ ■ ■

هرچند در صورت پرداخت به‌موقع طلب استراماچونی نیز تضمینی برای صدور مجوز حرفه‌ای آبی‌پوشان نبود، وقتی هنوز مشکلات متعددی در راستای دریافت این مجوز حل نشده باقی مانده است، به همین دلیل هم است که نمی‌توان مطمئن بود پرسپولیس که مدارک تنها یک تیم می‌توانست آن را به عنوان ورزشگاه اختصاصی خود معرفی کند نه هر دو تیم؛ از سوی دیگر حرفه‌ای بودن کارهای‌شان را دقیقه ۹۰ دولت سر و سامان دهد

مدیران فوتبال ایران در جلسه‌ای در تهران.

ورزشی

پرونده

حرفه‌ای شدن باشگاهها

درد

یکی از معیارهای اخذ مجوز باشگاهی از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا، دارا بودن ورزشگاه استاندارد است اما ورزشگاه آزادی که هر دو تیم پرسپولیس و استقلال از آن به عنوان ورزشگاه خود در بازی‌هایی که میزبان هستند استفاده می‌کنند، نقص‌های زیادی دارد که نمی‌توان روی آن حساب کرد

از ۳۰ فروردین‌ماه است و عدم‌بارگذاری مدارک لازم تا این تاریخ، به معنای حذف از لیگ قهرمانان آسیاست.

■ ■ ■

پیش‌تر کنفدراسیون فوتبال آسیا ۱۷ ایراد از پرسپولیس و ۱۵ ایراد از استقلال گرفته بود؛ ایرادهایی که از ساختار حرفه‌ای تا بدهی‌ها و مشکلات مالی و همچنین روشن

نبودن صورت‌های مالی و مالکیت مشترک دو باشگاه را شامل می‌شد، البته در بین ایرادهای گرفته‌شده که برای پرسپولیس در ۶۲۳ برای استقلال در ۴۹۰ صفحه لیست شده بود، متأسفانه موارد جزئی‌تری نیز دیده می‌شد که نشان از بی‌توجهی محرز این دو باشگاه داشت؛ نمونه‌هایی که شامل فرم‌ها و لیست‌های بازی‌های حرفه‌ای و فرم آموزش کادر فنی تیم می‌شد که برخی را فدراسیون به دست سرخابی‌ها رسانده بود و بسیاری را هم خود این باشگاه‌ها پشت گوش انداخته و برنگرده بودند و همین مسئله نشان می‌داد کسب مجوز حرفه‌ای برای پرسپولیس و استقلال‌ی که عادت کرده بودند کارهای‌شان را دقیقه ۹۰ دولت سر و سامان دهد

تا چه اندازه برای انجام کارهای ابتدایی ناتوان و بی‌توجه هستند؛ بی‌توجهی‌ای که همچنان هم ادامه دارد که اگر نداشت، استقلال امروز در همان مرحله نخست حذف نمی‌شد! سرنوشته تلخی که پرسپولیس هم البته هنوز نمی‌تواند مطمئن باشد که طی روزهای آینده گریبانش را نخواهد گرفت چراکه یکی از این دو باشگاه هرگز مدیری کارآمد به خود ندیده‌اند و همواره مدیریت آنها را افرادی به عهده داشته‌اند که ناتوانی‌های خود را در مدیریت با شو و نمایش پنهان کرده‌اند و دست‌آخر هم با مقصر جلوه دادن زمین و زمان سعی در فرار از مسئولیت داشته‌اند، هرچند دیگر حنای آنها رنگی ندارد و کمتر کسی است که نداند مقصر اصلی این داستان‌ها بعد از آقایانی که مدیریت این دو باشگاه برطرف‌رانه را به دست این افراد بی‌کفایت سپرده‌اند، خود مدیرانی هستند که در ظاهر سنگ هوادار را به سینه می‌زنند اما در واقعیت متهم ردیف اول هستند.

✪ **کارشناسان | شیوا نوروزی**

حرفه‌ای نشدن برای عده‌ای منفعت دارد

■ **ابراهیم قاسم‌پور***

عدم‌حضور دو باشگاه برطرفدار ایرانی در لیگ قهرمانان آسیا فوتبال ایران را به حاشیه می‌کشاند. فوتبال ما اساس حرفه‌ای و منطقی ندارد و همچنین از معضات شدید مدیریتی و مالی رنج می‌برد. این مسئله هم در باشگاه‌ها و هم در رأس مدیریت وزارت ورزش و فدراسیون فوتبال وجود دارد. حل مشکلات سرخابی‌ها اگر چه به مدیران دو باشگاه مربوط است اما مسئولان ذی‌ربط می‌توانند برای برطرف شدن چالش‌های متعدد آنها به مدیران‌شان فشار بیاورند و از آنها بازخواست کنند. اگر پرسپولیس و استقلال باز هم از آسیا حذف شوند هم ورزش و هم مسئولان ورزش کشور زیرسؤال می‌روند چراکه مشخص می‌شود توانایی مدیریت بحران و حل مشکلات را ندارند. بحران مدیریتی بارها در رأس این دو باشگاه وجود داشته است. همین الان در خصوص عملکرد ضعیف فتح‌الله‌زاده در باشگاه استقلال بحث‌های زیادی مطرح است و این مسئله به دوران حضور مصطفی آجرلو برمی‌گردد.

زمان انتخاب دراگان اسکوچیچ به عنوان سرمربی تیم‌ملی و پس از آن هم برکنساری‌اش، تأکید کردم مشکل فوتبال ما مدیریتی است و نباید به دنبال مربی خارجی باشیم. در تقطی ما به مدیر خارجی نیاز داریم تا با یک برنامه‌ریزی و سازماندهی فوتبال مان را تجارت دهد. همه چالش‌های موجود در ورزش و به ویژه فوتبال فقط و فقط ریشه در سوءمدیریت‌ها دارد. کارشناسان، پیشکسوتان و دلسوزان فوتبال راهکار ارائه می‌دهند ولی به جایی نمی‌رسد چراکه همه چیز به ضعف مدیران برمی‌گردد، البته بحث منابع مالی نیز وجود دارد، منتها در همین بحث طلب استراماچونی که باعث حذف استقلال شده گفته می‌شود دو بار بودجه لازم تأمین شده است. این سطح از حیف‌ومیل پول بیت‌المال،

بحران خودشیفتگی مدیران

■ **کاظم اولیایی***

برای حل مشکل مالکیت مشترک سرخابی‌ها، دولت کار کارشناسی انجام داد و یکی از آتیم‌های خصوصی‌سازی در دستور کار قرار گرفت. این مسئله در سند تحول دولت مردمی برای اجرا ابلاغ شد، متأسفانه سازمان خصوصی‌سازی پس از این ابلاغ و دریافت دستورالعمل فوق، مسیری را در پیش گرفت که علناً ثابت کرد این دو باشگاه دولتی هستند. واقع عملکرد این سازمان به ضرر سرخابی‌ها تمام شد و کار را بدتر کردند. وقتی تنها ۱۰ درصد سهام دو باشگاه در فرابورس عرضه می‌شود، یعنی مشکل مالکیتی دارند. علاوه بر این رفتار سازمان خصوصی‌سازی خلاف دستورالعمل‌سند تحول بود. واگذاری ۱۰ درصد سهام درست عکس تفسیری بود که تلاش می‌کرد مشکل سرخابی‌ها را حل کند. سند تحول یک راهبرداست و از طرف رئیس‌جمهور ابلاغ شده است. یکی از لطماتی که در حذف دو باشگاه همواره کشور را با مشکل مواجه کرده خودشیفتگی مدیران و

عدم‌دقت آنهاست. برخی مدیران خیال می‌کنند هر چه به‌ذهن‌شان رسیده را باید اجرا کنند و اصلاً کاری به ساختار قانونی ندارند. هنوز مدارک بارگذاری شده توسط باشگاه‌ها را ندیده‌یم. با این حال اولین اشکال پیش‌آمده از سوی سازمان خصوصی‌سازی برطرف‌دارترین کشور آسیایا بودن یک امتیاز مهم برای ماست. همیشه بالاترین آمار برای ایران بوده و فوتبال بدون هوادار معنی ندارد. رسیدن به این آتیم نیز تنها با حضور سرخابی‌ها در آسیا محقق می‌شود. عدم‌حضور هر یک از آنها حتی به ضرر قاره خواهد بود. علاوه بر این حضور استقلال و پرسپولیس در لیگ

قهرمانان برای ما درآمذاست. با حذف از این رقابت‌ها از نظر مالی و فوتبالی و اعتباری ضرر می‌کنیم. این حذف آسیب‌زااست. این موضوع از نظر روحی کل تیم را تحت تأثیر قرار می‌دهد و بازیکنان برجسته شاید برای فصل بعدی در تصمیم‌شان تجدیدنظر کنند. فوتبال ابزاری بین‌المللی است و کشور کوچکی چون قطر با هزینه هنگفت و تلاش‌های چندین ساله از آن به خوبی استفاده می‌کند. هواداران هم بسیار ناراحت می‌شوند و ضرر اقتصادی نیز روی دوش باشگاه‌ها می‌گذارد. سال گذشته نیز مدیران عامل باشگاه‌ها اظهار نظرهایی غیرواقو مطرح کردند و

در نهایت نیز سرخابی‌ها مجوز حرفه‌ای ننگرفتند. شاید درویش، مدیرعامل پرسپولیس مشکلات را حل کرده باشد! ولی ما هنوز مدارک را رؤیت نکردیم. حل مشکل مالکیت مشترک در باشگاه‌ها نیست. برخورد با مدیرست دو تیم توسط یک تشکیلات از جمله سیاست‌های جدی‌فیفاست که قابل‌قبول هم نیست. این مسئله بسیار حساس است. نمی‌توانم پیش‌داوری کنم، شاید کارهایی انجام شده که ما خبر نداریم. برای حل مشکل ورزشگاه آزادی راهکارهایی وجود دارد. سرخابی‌ها مجبور نیستند حتماً در آزادی بازی کنند و به دوستان هم توصیه کردیم سایر ورزشگاه‌های موجود را انتخاب کنند. ورزشگاه‌های استاندارد دیگر هم داریم که بتوانیم از آنها به عنوان رزرو استفاده کرد. بعد از بازدید از ورزشگاه اول اگر نواقصی وجود داشته باشد، می‌توانند ورزشگاه دوم را معرفی کنند.

✪ **مدیر فوتبال**

فوتبال را با حرف زدن اداره می‌کنند!

عملکردش شوند؟ تازه بعد از این همه سال فتح‌الله‌زاده می‌گوید من می‌روم تا یک نفر خودی را بر سرکار بیاورید! در تلویزیون صراحتاً حرف‌از تخلف و فساد در فوتبال زده می‌شود و حتی پول‌های بادآورده که عمدتاً با سپهوا از بین می‌رود. بعد از کلی سین‌چین شدن، هیئت مدیره همان فرد را در سمتش ایفا می‌کند. از آنجا که قوانین و مقررات قانونی و حرفه‌ای در این رشته رعایت نمی‌شود، به جایی نمی‌رسد. فلان مدیر را بعد از شش ماه برکنار می‌کنند، همه هم دم‌آز اما واقعیت هنوز همانی است که مردم حجازی دو دهه قبل گفت، فقط شماره پیرهن‌ها عوض شده و دیگر هیچ.

شده است فوتبال مان هر روز در گیر حذف، جریمه و شکایت باشد. حرف زدن آسان است و فوتبال ما را با همین حرف‌ها و وعده‌ها اداره می‌کنند. همه باشگاه‌های معتبر جهان طبق یک قانون و چارچوب مشخص اداره می‌شوند، در حالی که دو باشگاه بزرگ ایران به رغم هزینه‌های چندین میلیاردی در هر فصل هنوز ورزشگاه اختصاصی ندارند! فقط شعار می‌دهند و مصاحبه می‌کنند. در صورتی که از روابط استفاده کنند، شاید بتوانند این مشکلات را به نوعی ماست‌حالی کنند ولی در غیر این صورت باز هم نمی‌توانیم مجوز حرفه‌ای بگیریم. تیم‌های آسیایی هم حرفه‌ای شده است. تیم‌های اروپایی هم حرفه‌ای شده‌اند. این مسئله به عنوان سرمربی مشکل فوتبال ما مدیریتی است و نباید به دنبال مربی خارجی باشیم. در تقطی ما به مدیر خارجی نیاز داریم تا با یک برنامه‌ریزی و سازماندهی فوتبال مان را تجارت دهد. همه چالش‌های موجود در ورزش و به ویژه فوتبال فقط و فقط ریشه در سوءمدیریت‌ها دارد. کارشناسان، پیشکسوتان و دلسوزان فوتبال راهکار ارائه می‌دهند ولی به جایی نمی‌رسد چراکه همه چیز به ضعف مدیران برمی‌گردد، البته بحث منابع مالی نیز وجود دارد، منتها در همین بحث طلب استراماچونی که باعث حذف استقلال شده گفته می‌شود دو بار بودجه لازم تأمین شده است. این سطح از حیف‌ومیل پول بیت‌المال،

✪ **کارشناس فوتبال**

یادداشت

فقط شماره پیرهن‌ها

عوض شده!

■ **فریدون حسن**

وقتی حرف از حرفه‌ای شدن فوتبال آن هم در رده باشگاهی به میان می‌آید، ناخودآگاه ذهن‌مان پرت می‌شود به دو دهه قبل و دوره‌ای که اعلام شد لیگ فوتبال ایران حرفه‌ای شده است. یاد حرف‌های مرحوم ناصر حجازی می‌افتیم که همان زمان با همان صراحت لهجه عنوان کرد که فوتبال ما حرفه‌ای نشده فقط شماره پیرهن بازیکنان از فارسی به انگلیسی تغییر کرده است.

دو دهه از آن روزها می‌گذرد؛ از آن روزهایی که همه به ناصر حجازی خرده گرفتند که فقط انتقاد کردن را بلدی اما امروز برای تمام علاقه‌مندان به فوتبال ثابت شده است حرف‌های مربی فقید فوتبال ایران درست بود. ما فقط به لحاظ حیف و میل بیت‌المال و برخی تغییرات ظاهری حرفه‌ای شده‌یم و بعد از این همه سال هنوز بدیهی‌ترین فاکتورهای حرفه‌ای بودن را دارا نیستیم.

روی همین اصل است که هر سال وقتی موعد بارگذاری مدارک باشگاه‌ها برای اثبات حرفه‌ای بودن‌شان در سایت کنفدراسیون فوتبال آسیا به منظور شرکت در لیگ قهرمانان می‌شود، همه می‌بینند که این مدعیان حرفه‌ای بودن چه مشکلاتی دارند و چگونه سعی می‌کنند با سندسازی و جعل و دروغ خود از حرفه‌ای جلوه دهند. چند سالی این روش زشت جواب داد و باشگاه‌های بدهکار و آما‌تور ایران در لیگ قهرمانان شرکت کردند (که البته اگر شرکت نمی‌کردند بهتر بود) اما حالا آسیا رفته‌رفته خود را به سطح اول فوتبال جهان نزدیک کرده و دیگر نمی‌تواند چنین رفتارهایی را تحمل کند.

حالا فوتبال ایران و باشگاه‌های همیشه بدهکار و مشکل‌دار آن اگر می‌خواهند جایگاهی در فوتبال قاره کهن داشته باشند، باید واقعاً راه حرفه‌ای شدن را در دومین گام هم داشتند و ورزشگاه استاندارد است با خاصه‌هایی که کنفدراسیون آسیا و فیفا آن را تعریف می‌کنند. پرواضح است که در این مورد هم کوچک‌ترین پیشرفتی نداشته‌یم.

یکی دیگر از الزمات حرفه‌ای بودن نداشتن بدهی و پرونده شکایت در مجامع بین‌المللی ورزش است. خوب در این مورد که باشگاه‌های ایران گوی سبقت را از تمام باشگاه‌های دنیا برده‌اند و اصلاً حرفی برای آنها نمی‌توان تصور بود، پس طبیعی است که خیلی راحت از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا و فیفا با محرومیت روبه‌رو شوند.

در این میان درآ و تورترین بخش ماجرا آنجاست که فوتبال ایران با وجود این معضلات و مشکلات دیگر و حضور مدیران نالایق و ناکارآمد در رأس فدراسیون و باشگاه‌ها و هیئت‌ها همچنان در رؤیای حرفه‌ای بودن به سر می‌برد و خود را از بزرگان قاره کهن تصور می‌کند، اما واقعیت هنوز همانی است که مردم حجازی دو دهه قبل گفت، فقط شماره پیرهن‌ها عوض شده و دیگر هیچ.